

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315215777
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2315215777.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: K. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. č. XX, o zaplatenie 3.859,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 17C/460/2015 - 199 zo dňa 23. júna 2020, v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhom) súd prvej inštancie prvým odsekom výroku žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3.550,60 eur s 5% úrokom z omeškania od 21.4.2015 do zaplatenia a vyčíslený úrok z omeškania vo výške 2,83 eura, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku; druhým odsekom výroku konanie v časti o zaplatenie istiny 308,93 eura s príslušenstvom (ktoré špecifikoval) zastavil a tretím odsekom výroku rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozsudok v odvolaní napadnutej časti o náhrade trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. V sporových konaniach sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu v konaní. Ak je pomer úspechu obidvoch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. U žalobcu išlo o neúspech v časti zamietajúcej a zastavujúcej, čo predstavuje ku dňu rozhodnutia súdu (23.06.2020) celkovo 46,08 % a u žalovanej neúspech predstavuje 53,92 % (istina, poplatky a vyčíslené úroky a úroky z omeškania ku dňu 23.06.2020, predstavovali celkovo 8.295,58 eura, z toho súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie sumy 4.472,69 (istina a úroky z omeškania podľa prvého výroku). Rozdiel úspechu a neúspechu potom predstavoval 7,84 % v prospech žalobcu, pričom podľa doterajšej rozhodovacej praxe súdov ide o približne rovnaký úspech či neúspech strán sporu (do 10 % rozdielu).

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, výlučne v časti výroku o náhrade trov konania, podal odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa § 365 ods. 1 písm. h) zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Súd prvej inštancie pri výpočte náhrady trov konania postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu. Ak sú úroky príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní miery úspechu sa na ne neprihliada (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoPr/2/2016 zo dňa 27.07.2016, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo/243/2007 zo dňa 27.11.2008). Obdobne rozhodol aj Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 12Co/145/2017 zo dňa 27.03.2018, v ktorom uviedol, že pri posudzovaní dôvodnosti podaného odvolania odvolací súd urobil záver, že v súlade s 255 ods. 1 CSP možno považovať takýto výsledok konania, v ktorom bola žalobcovi priznaná celá výška istiny,

za úspech žalobcu v konaní, a z toho dôvodu úspešnému žalobcovi patrí náhrada trov konania podľa uvedeného ustanovenia. Rozsudkom sp. zn. 25Co/40/2018 zo dňa 30.05.2018 Krajský súd v Nitre zmenil výrok o náhrade trov konania a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom uviedol, že úroky sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci, preto ak sú uplatnené spolu s istinou, netvoria osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie dvoch samostatných vecí. Tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok na zaplatenie úrokov, ale nárok na zaplatenie istiny. Cenu jej príslušenstva nemožno rozširujúcim výkladom ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky zahrnúť do základu pre určenie tarifnej odmeny za tento právny úkon. Súd prvej inštancie stanovil tarifnú hodnotu ako súčet hodnoty veci a kapitalizovanej hodnoty príslušenstva, čím dospel k nesprávnemu stanoveniu tarifnej hodnoty veci pre výpočet tarifnej odmeny za úkon právnej služby vo výške a k pomeru úspechu a neúspechu žalobkyne v konaní. V rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/90/2018 zo dňa 25.07.2018 sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalobcu, v zmysle ktorej pri rozhodovaní o práve strany sporu na náhradu trov konania je v takýchto prípadoch potrebné vychádzať výlučne z úspechu strany sporu vo vzťahu k uplatňovanej istine, nehladiac na prípadný neúspech v časti príslušenstva. Zmluvné úroky, úroky z omeškania, ako aj ďalšie príslušenstvo istiny, ktoré bolo uplatnené spolu s istinou, netvoria osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie viacerých samostatných vecí (uznesenie NS SR sp. zn. 2MCdo 13/2014 zo dňa 29.10.2015). V rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/70/2018 zo dňa 08.11.2018 vyslovil názor, že žalobca mal v prejednávanej veci v prvoinštančnom konaní plný úspech a patrí mu preto náhrada trov tohto štádia konania v celom rozsahu z hľadiska uplatnenia nároku, nakoľko okresný súd pochybil, pokiaľ do svojich úvah z hľadiska základu pre výpočet trov konania zahrnul aj nárok uvádzaný len ako príslušenstvo pohľadávky v percentuálnej forme a odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo/243/2007.

4. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie nemal pri posudzovaní úspechu prihliadať na úspech žalovanej v časti príslušenstva, ale mal dospieť k záveru, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 92 % a žalovaná v rozsahu 8 %. Čistý úspech žalobcu je tak 84 %. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že prizná žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84 %.

5. Žalovaná odvolací návrh nepodala a k podanému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. m) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je s prihliadnutím k rozsahu a dôvodom podaného odvolania výlučne tretí odsek výroku rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Ostatné časti rozsudku nadobudli právoplatnosť, odvolanie voči nim nesmerovalo a preto neboli predmetom odvolacieho prieskumu.

8. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje zásadou úspechu v spore. Ak mala strana sporu plný úspech v konaní, prizná sa jej celá náhrada trov konania. Ak mala strana v spore úspech len čiastočný, potom sa náhrada trov konania pomerne rozdelí. Ak teda nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené (ako v tomto prípade), musí byť v zmysle citovaného § 255 ods. 2 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán sporu a od úspechu víťaznej

strany je potrebné odpočítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu protistrany) tak, aby sa o náhrade trov konania dalo rozhodnúť jedným výrokom. Vo výške rozdielu má strana sporu právo, aby jej protistrana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložila pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo (uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011).

12. Žalobca svoje odvolanie založil na argumente, že pri posudzovaní miery úspechu sa nemá prihliadať aj na uplatnené príslušenstvo (úroky, úroky z omeškania), ale sa má vychádzať výlučne iba z uplatnenej istiny. I keď žalobca podložil svoju argumentáciu viacerými rozhodnutia krajských súdov a dokonca aj rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Obo/243/2007 zo dňa 27.11.2008, odvolací súd sa s názorom žalobcu nestotožňuje a zastáva názor, že pri posudzovaní úspechu v konaní je potrebné prihliadnuť aj na príslušenstvo, ktoré bolo žalobou uplatnené. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na iné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, rozsudok sp. zn. 1MCdo/1/2004 zo dňa 27.04.2004, ktorý sa venoval podobnej problematike, pričom vyslovil právny záver, v zmysle ktorého neúspech žalobcu týkajúci sa príslušenstva žalovanej sumy nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný a poukazuje na to, že úspech v konaní sa posudzuje podľa žalobného petitu, pričom žalobca okrem istiny žiadal od žalovanej priznať aj príslušenstvo, a teda v prípade, ak žalobca na žalobou uplatnené príslušenstvo nemá nárok, považuje sa žalobca v časti konania o zaplatenie v zamietajúcej časti petitu za neúspešného. Podporne odvolací súd poukazuje na publikované uznesenie Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 26.07.2006 sp. zn. 7Cmo 507/2005, v ktorom sa konštatuje, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania pri čiastočnom (ne)úspechu v konaní je nutné považovať za predmet konania nie len žalovanú istinu, ale tiež jej príslušenstvo. Taktiež podľa stanoviska občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.06.2020 sa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania pri určovaní hodnoty sporu prihliada v odôvodnených prípadoch aj na nevyčíslené príslušenstvo, ktoré súd vyčíslil ku dňu rozhodnutia. Odvolací súd v odvolacom konaní nezistil, že by nešlo o odôvodnený prípad, na ktorý by sa malo aplikovať vyššie uvedené rozhodnutie NS SR 1MCdo/1/2004 zo dňa 27.4.2004 (v občianskoprávnej veci, na rozdiel od veci, na ktorú poukazoval žalobca v obchodnoprávnej veci).

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že postup súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, keď okrem istiny prihliadal aj na príslušenstvo, bol správny. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. S poukazom na uvedené odvolací súd žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal.

15. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).